

KÚRIA

Bfv.III.1.245/2014/4.szám

A Kúria Budapesten, 2014. évi október hó 30. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csődbűncselekmény és más bűncselekmények miatt L. L. S. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Gyulai Járásbíróság 9.B.449/2011/81. számú és a Gyulai Törvényszék 1.Bf.196/2013/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

L. L. S. terheltet a Gyulai Járásbíróság a 2013. február 18-án kelt 9.B.449/2011/81. számú és a Gyulai Törvényszék 2013. november 11. napján jogerős 1.Bf.196/2013/5. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény (továbbiakban Btk.) 290. § (1) bekezdés a) pont I. fordulatóba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő csődbűncselekmény és a Btk. 289. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő 3 rendbeli számviteli rend megsértésének büntette miatt halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte

azzal, hogy a terhelt legkorábban a büntetés háromnegyed részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Az első- és másodfokú határozat ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt, lényegét tekintve a Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott felülvizsgálati okra hivatkozással.

Álláspontja szerint az eljáró bíróságok megsértették a Btk. 2. §-ának rendelkezését, és ennek következtében szabtak ki törvénysértően súlyos büntetést, amikor a cselekményeit az elkövetés idején hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazásával bírálták el, és nem a másodfokú eljárás időpontjában már hatályos 2012. évi C. törvény alapján, amely kedvezőbb elbírálásra ad lehetőséget.

Azt ugyanis, hogy melyik törvény tesz lehetővé enyhébb elbírálást, a bírói gyakorlat szerint a büntetőjogi felelősségre vonatkozó összes rendelkezés egybevetésével kell eldönteni, és ebből a szempontból figyelembe kell venni az Általános Rész rendelkezéseit akkor is, ha a Különös Rész tekintetében nincs enyhébb elbírálásra okot adó körülmény.

Ténylegesen pedig azt a törvényt kell alkalmazni, amelyik a konkrét esetben enyhébb elbírálást eredményez, jelen esetben ez az elbíráláskor hatályban volt 2012. évi C. törvény, ugyanis e törvény 38. §-a a büntetés kétharmad részének, míg a korábbi, az 1978. évi IV. törvény 47. §-a csupán a háromnegyed részének letöltése után teszi lehetővé a feltételes szabadságra bocsátást.

Mindezekre figyelemmel a terhelt a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés megváltoztatását és e tekintetben az elbíráláskor hatályban lévő Btk. 38. §-ának alkalmazását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1480/2014/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak tartva, annak elutasítását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amelynek igénybevételét pontosan meghatározott felülvizsgálati okokból, és a támadott határozatok által megállapított tényállás alapján [Be. 423. § (1) bekezdése] az eljárási törvény biztosítja.

A Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében felülvizsgálati ok, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, vagy a büntetőjog más szabályának a megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

Ebből a szempontból azonban nem eredményez törvénysértő büntetést, és ezért nem is felülvizsgálati ok, ha az alapügyben eljáró bíróságok nem az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény alkalmazásával határozták meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

A Btk. 2. §-ának főszabálya szerint a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni.

Az elbíráláskor hatályos törvényt, mint az általános szabály alóli kivételt akkor kell alkalmazni, ha az új törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, egyébként az új törvénynek visszaható ereje nincs.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak értelmében azonban a büntető anyagi jog szabályának megsértése (tehát az adott esetben az időbeli hatályt esetlegesen sértő rendelkezés) abban az esetben felülvizsgálati ok, ha ahhoz törvénysértő büntetés alkalmazása társul.

Jelen ügyben azonban erről szó sem lehet, ugyanis az elbíráláskor hatályban lévő törvény alkalmazása - az indítvánnyal ellentétben - sem a terhelt bűnösségét, sem a cselekmények minősítését, de a büntetés nemét és mértékét, annak törvényességét sem érintette volna.

Mindezekre figyelemmel nem sértettek anyagi jogi szabályt az eljáró bíróságok, amikor a terhelt cselekményét az elkövetés idején hatályos törvény szerint bírálták el.

A kifejtett indokoknak megfelelően a Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen, a Be. 426. §-a alapján hatályukban fenntartotta.

E végzés elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatának lehetőségét a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja.

Az ismételt felülvizsgálati indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén és 421. §-ának (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. október 30.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó
bíró, Dr. Akácz József s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok
BÉ